

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K br.26/2010

19.05.2011.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, trojno veće u sastavu EULEX sudija Nikolaj Enčev, kao Predsedavajući veća, i EULEX sudije Kristin Lindeman-Proetel i Hajnalka Veronika Karpati kao članovi veća, sa učešćem EULEX pravnog savetnika Jane Božović kao Sudskog zapisničara, u krivičnom postupku protiv:

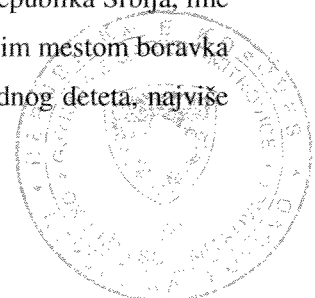
BOJANA VULOVIĆA, optuženog, u skladu sa optužnicom EULEX javnog tužioca PP br. 48/2010 od 25. maja 2010. i zavedenom u registar Okružnog Suda u Mitrovici 27. Maja 2010., potvrđenoj 29. juna 2010. sa sledećim krivičnim prekršajima:

- **Pokušaj ubistva**, u suprotnosti sa članom 146 kao što je navedeno u članu 20 Krivičnog Zakona Kosova (KZK)
- **Lakše telesne povrede**, u suprotnosti sa članom 153, stav (2) u skladu sa stavom (1), tačka 1) KZK;

Nakon održanog glavnog pretresa otvorenog za javnost 16., 17. i 18. maja 2011., svih dana u prisustvu optuženog Bojana Vulovića, njegovog advokata odbrane Dejana Vasića, EULEX javnog tužioca Antonia Pastorea, oštećenih stranaka Nenada Nikolića i Snežane Radisavljević, nakon razmatranja od strane veća i glasanja održanog 19. maja 2011., istog dana, u skladu sa članom 392, stav (1) Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (ZKPK), javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane Dejana Vasića, EULEX javnog tužioca Antonia Pastorea, oštećenih strana Nenada Nikolića i Snežane Radisavljević proglašava sledeću:

PRESUDU

BOJAN VULOVIĆ, sa nadimkom Belja, rođen 9. januara 1977. u Raškoj, Republika Srbija, ime oca Milivoje Vulović, ime i devojачko prezime majke Vera Živković, sa stalnim mestom boravka u Lešku- Karadorđeva ulica, broj lične karte 206389, Srbin, oženjen, otac jednog deteta, najviše

stečeno obrazovanje- elektro-mehaničar, trgovac, sa prosečnim mesečnim prihodom od 300 eura, prethodno neosuđivan, trenutno u pritvoru;

Se

PROGLAŠAVA KRIVIM

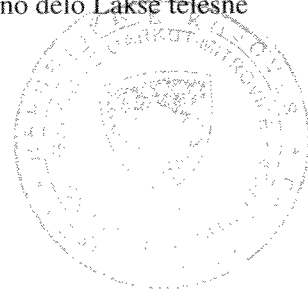
Zato što je :

- I) 21. februara 2010. u oko 19:00 sati, na lokalnom putu Lešak-Vračevo, na izlazu za selo Beluće, Opština Leposavić, zajedno sa Fikretom Salkovićem, koji je pod posebnom istragom za isti prekršaj, zaustavio vozilo Nenada Nikolića, marke „Toyota“, kojim je upravljao oštećeni Nikolić; otvorili su vrata vozila i izvukli su iz vozila Nenada Nikolića i napali ga rukama i udarcima nogu i zatim su uzeli drvenu motku, dugu oko 70cm i udarali Nikolića u vitalne delove tela izazivajući mu povrede opasne po život, nagnječenje mozga, prelom baze lobanje i bušenje desne bubne opne. Bojan Vulović i Fikret Salković su pokušali da ubace Nikolića u gepek vozila „Toyota“. U tom trenutku iz Leška je naišla oštećena stranka Snežana Radisavljević koja je primetila i prepoznala vozilo Nenada Nikolića, koji je njen rođak. Nenad Nikolić je pretrpeo povrede opasne po život i trajno oštećenje sluha na desnom uhu.

Postupajući tako, Bojan Vulović je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo Teške telesne povrede, u suprotnosti sa članom 154, stav (1), tačke 1) i 2) Krivičnog zakona Kosova (KZK).

- II) Istog dana, u isto vreme i na istoj opisanoj lokaciji, Bojan Vulović i Fikret Salković, koji je pod posebnom istragom za isti prekršaj, fizički su napali oštećenu stranku Snežanu Radisavljević prilazeći joj i udarajući je u različite delove tela i lica, nanoseći joj povrede glave i potkožno krvarenje u predelu oko levog oka i u predelu nosa, povrede lakše prirode.

Postupajući tako, Bojan Vulović je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo Lakše telesne povrede, u suprotnosti sa članom 153, stav (1), tačka 1) KZK.

Stoga, Bojan Vulović se

OSUĐUJE

- na 4 (četiri) godine zatvora za krivično delo Teške telesne povrede,
- na 1 (jednu) godinu zatvora za krivično delo lakše telesne povrede.

Ukupna kazna je određena na 4 (četiri) godine i 6 (šest) meseci zatvora, prema članu 71, stav (1) i stav (2), tačka 2) KZK.

Vreme provedeno u pritvoru od 23. februara 2010. do 8. aprila 2010., u kućnom pritvoru od 8. aprila 2010. do 28. maja 2010. i pritvoru od 20. decembra 2010. se ima uvažiti u skladu sa članom 73, stav (1) KZK.

Bojanu Vuloviću se ovim naređuje da oštećenoj stranci Nenadu Nikoliću isplati iznos od 20.000 eura na ime odštete za ne-materijalnu štetu u roku od 15 dana od pravosnažnosti ove presude.

Bojanu Vuloviću se ovim naređuje da oštećenoj stranci Snežani Radisavljević isplati iznos od 4.000 eura na ime odštete za ne-materijalnu štetu u roku od 15 dana od pravosnažnosti ove presude.

Oštećene stranke Nenad Nikolić i Snežana Radisavljević se upućuju na pokretanje građanske parnice za preostali deo potraživanja iz svojih odštetnih zahteva u skladu sa članom 112, stav (1) ZKPK.

Optuženi Bojan Vulović će nadoknaditi troškove krivičnog postupka u skladu sa članom 102, stav (1) ZKPK sa izuzetkom troškova simultanog prevođenja i prevođenja. Posebna presuda o troškovima će biti donešena od strane suda kada se dobave ti podaci u skladu sa članom 100, stav (2) ZKPK.

Obrazloženje

A. Istorijat Postupka

Optužnica PP br. 48/2010 od 25. maja 2010., zavedena u Okružnom Sudu u Mitrovici od strane Javnog tužioca Shyqyri Syle 27. maja 2010., potvrđena 29. juna 2010. , teretila je i Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića za Pokušaj ubistva povredom člana 146 kako je navedeno u članu 20 KZK i Lakše telesne povrede povredom člana 153, stav (2) u saglasnosti sa stavom (1), tačka 1) KZK.

Optužnica podignuta protiv Bojana Vulovića je potvrđena 29. juna 2010.;

EULEX sudije su preuzele slučaj 2. avgusta 2010.

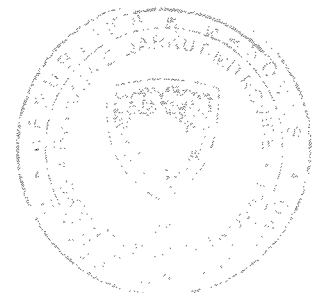
Glavni pretres je održan 16.,17. i 18. maja 2011. Optuženi Fikret Salković se nije pojavio iako je bio propisno pozvan. Da bi se izbegla buduća nepotrebna odlaganja, tročlano veće je donelo presudu o odvajanju krivičnih postupaka protiv svakog od optuženih i nastavilo sa glavnim pretresom protiv Bojana Vulovića.

Završne izjave su saslušane 19. maja 2011.

Presuda je usmeno proglašena istog dana.

B. Nadležnost Suda

Po članu 23, tačka 1), i) i ii) Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (ZKPK), Okružni Sudovi su nadležni da održavaju saslušanja u krivičnim slučajevima za koje zakon dozvoljava izricanje kazne od najmanje 5 godina i krivičnim slučajevima za koje je Zakon predvideo nadležnost Okružnog suda. U skladu sa članom 27, stav (1) ZKPK, teritorijalna nadležnost je pri sudu u okrugu gde je zločin navodno počinjen.

Optuženi se tereti za krivični prekršaj Pokušaj ubistva u skladu sa Članom 146 kako je navedeno u članu 20 KZK, što dozvoljava izricanje minimalne kazne od 5 godina zatvora. Optužnica u ovom slučaju navodi da je optuženi počinio krivična dela na lokalnom putu Lešak-Vračevo, opština Leposavić, što se nalazi unutar Mitrovačkog okruga.

Stoga je Okružni Sud u Mitrovici nadležno sudsko telo da održi ovaj krivični pretres.

2. avgusta 2010. Predsednik veća EULEX sudija je doneo odluku da EULEX sudije preuzmu ovaj slučaj u skladu sa članom 3.3 Zakona o nadležnosti¹ i dodelio ga je EULEX sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici. Stoga su EULEX sudije raspoređene u Okružnom sudu u Mitrovici nadležni da odlučuju po ovom slučaju.

C. Pregled Predstavljenih Dokaza

U toku glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

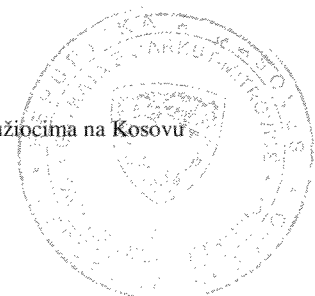
1. Nenad Nikolić (oštećena stranka), 16. maja 2011.
2. Snežana Radosavljević (oštećena stranka), 16. maja 2011.
3. Radiša Radisavljević, 16. maja 2011.
4. Dušan Nikolić, 17. maja 2011.
5. Slaviša Milenković, 17. maja 2011.
6. Zlatko Janićijević, 17. maja 2011.
7. Ljiljana Kuzmanović, 17. maja 2011.
8. Svedok-veštak Dr. Milovan Krivokapić, 18. maja 2011.
9. Jovan Veljković, 18. maja 2011.
10. Miroljub Milutinović, 18. maja 2011.

17. maja 2011. javni tužilac je predstavio sledeća dokumenta:

11. fotografije taxi vozila, model „Golf II“, koje se nalaze u foto-albumu Forenzičke jedinice br. 2010-BE-054 od 24. februara 2010.

18. maja sledeća dokumenta su pročitana u zapisnik:

¹ Zakon br. 03/L-053, Zakon o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu

12. izjava Dobrosava Kostovića, 22. februar 2010.;
13. Inicijalni izveštaj o Incidentu uključujući tri policijska izveštaja od 22. februara 2010 (strane 10-21 dokumenata slučaja);
14. Izveštaj sa mesta zločina (strane 28-34 dokumenata slučaja);
15. Izveštaj sa mesta zločina (strane 35-38 dokumenata slučaja);
16. Skica mesta zločina (strane 39-43 dokumenata slučaja);
17. Foto-album (strane 50-76 dokumenata slučaja);
18. Foto-album vezan za vozilo „Golf II“, predat od strane Javnog tužioca 17. maja 2011;
19. Medicinska dokumentacija (strane 84-108 dokumenata slučaja);
20. Medicinska dokumentacija uz predlog predat od strane Javnog tužioca 12. maja 2011;
21. Zapisnik sa ispitivanja Dobrosava Kostovića (strane 135-141 dokumenata slučaja);

U toku glavnog pretresa 18. maja 2011., optuženi Bojan Vulović je dao izjavu i odgovarao je na pitanja.

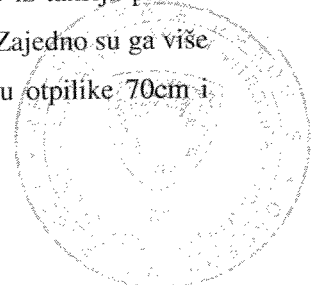
D. Procena Predstavljenih Dokaza

1. Činjenični navodi

Optuženi Bojan Vulović je proglašen krivim za krivične prekršaje Teške telesne povrede i Lakše telesne povrede.

Nakon dokaza predstavljenih tokom glavnog pretresa, Sud nalazi da su sledeće činjenice dokazane:

21. februara 2010., u oko 21:00 časova, Bojan Vulović je zajedno sa Fikretom Salkovićem bio na lokalnom putu Lešak-Vračevo na kraju sela Beluće sa dva automobila Golf, od kojih jedan pripada Slaviši Milenkoviću i koristi se kao taksu. U to vreme, oštećeni Nenad Nikolić je vozio svoj automobil marke Toyota na istom mestu. Prepoznao je auto Slaviše Milenkovića i zaustavio se zato što je mislio da je nekome potrebna pomoć. Fikret Salković je izašao iz taksija praćen Bojanom Vulovićem. Napali su Nenada Nikolića koji je bio izvan svog vozila. Zajedno su ga više puta udarili rukama. Nakon toga, Bojan Vulović je uzeo drvenu motku, dugu otprilike 70cm i

udarao je Nikolića u vitalne delove tela. Tom prilikom Nenad Nikolić je pretrpeo teške telesne povrede, naime, nagnječenje mozga, prelom baze lobanje i pucanje desne bubne opne, što je u tom trenutku izazvalo povrede opasne po život i trajno oštećenje sluha na desno uho.

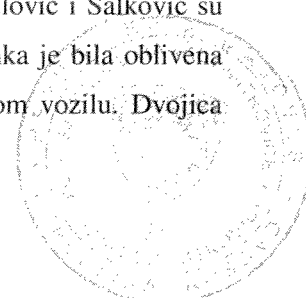
Tokom prebijanja, Bojan Vulović i Fikret Salković su pokušali da stave Nikolića u gepek vozila Toyota. U tom trenutku iz Leška je naišla oštećena Snežana Radisavljević. Primitila je i prepoznala vozilo Nenada Nikolića, koji je njen rođak. Zaustavila je svoje vozilo nedaleko od Nikolićevog automobila. Videvši to, Fikret Salković je prišao njenom vozilu i nakon veoma kratkog razgovora udario ju je levu stranu lica i izvukao je iz automobila. Bojan Vulović je potrčao prema ovim dvoma, pridružio se Salkoviću i njih dvojica su udarali Snežanu Radisavljević rukama i pesnicama i šutirali su je. Oštećena Snežana Radisavljević je više puta udarena i pretrpela je više povreda po celom telu. Nakon što su Bojan Vulović i Fikret Salković prestali sa batinanjem, Snežana Radisavljević je mogla da upali svoj automobil i odveze se do benzinske pumpe u Lešku. Ona je pozvala svog supruga Radišu Radisavljevića i, nakon što je on stigao na mesto, obavestila ga je šta se desilo njoj i njenom rođaku Nenadu Nikoliću. Radiša Radisavljević je otišao na mesto zločina gde je pronašao Nenada Nikolića ozbiljno povređenog i jedva svesnog u njegovim kolima. Radiša Radisavljević je onda transportovao i Nenada Nikolića i Snežanu Radisavljević do Doma Zdravlja u Leposaviću i kasnije, u bolnicu u Kosovskoj Mitrovici.

2. Dokazi koji utvrđuju činjenične navode

1) Svedočenja oštećenih strana:

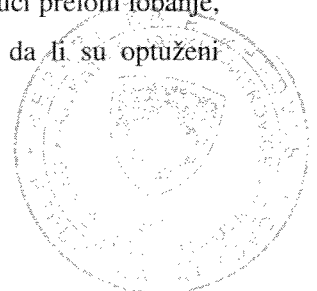
i) Nenad Nikolić

U svom svedočenju pred sudom, od 16. maja 2011., Nikolić je izjavio da je vozio svoje vozilo „Toyota Land Cruiser“ od Leška prema selu Vračevo, kada je primetio taksi vozilo Slaviše Milenkovića parkirano pored puta. Pošto je od ranije poznavao Milenkovića, pomislio je da je ovome bila potrebna pomoć sa njegovim vozilom. Da bi mu pomogao, Nikolić je izašao iz svog vozila, a Salković je izašao iz Milenkovićevoг taksija i fizički ga je napao. Vulović je takođe izašao iz taxija i napao je Nikolića rukama i drvenom motkom. Nikolić je shvatio da su dva počinioca bila opijena zato što su mirisali na alkohol. Tokom prebijanja, Vulović i Salković su pokušali da ubace oštećenu stranku u gepek njegovog vozila. Oštećena stranka je bila oblivena krvlju što je posledica prebijanja i zbog toga ima fleka od krvi u njegovom vozilu. Dvojica

počinilaca nisu uspeli da ga ubace u gepek jer je u tom trenutku Snežana Radisavljević naišla u svom vozilu iz pravca Leška. Ona je zaustavila svoje vozilo i Salković je počeo da je izvlači iz njenog vozila i da je udara. Vulović mu se pridružio. Nikolić je kasnije tvrdio da ne može da se seti kada je Snežana Radisavljević naišla i kada su dva napadača otišla jer je bio u nesvesti. Sećao se kad su njih dvojica pokušali da ga nateraju da uđe u svoje vozilo. Takođe se sećao kada je Snežanin suprug, Radiša Radisavljević došao i odvezao ga do Doma Zdravlja u Leposaviću. Nikolić je izjavio da je vlasnik taksi vozila Slaviša Milenković sedeo u vozilu dok su optuženi Vulović i Salković tukli oštećenog, i da je drugo vozilo takođe bilo Golf koje je pripadalo Zlatku Janićijeviću, koga nije video u mraku, ali je prepoznao njegovo vozilo. On je takođe ponovo naglasio da nije bilo njemu poznatog razloga zbog koga bi ga Vulović napao. On je odmah prepoznao dvojicu počinilaca jer ih je iz viđenja poznavao nekoliko godina. Takođe je znao da je Vulović imao nadimak Belja.

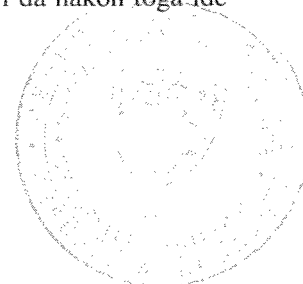
U svojoj prvoj izjavi datoj policiji 8. marta 2010., Nikolić je svedočio da je na noć 21. februara 2010. vozio svoj „Toyota“ džip, sive boje, bez registarskih tablica, putem koji vodi od Leška do sela Vračevo, kada je primetio dva taksi vozila parkirana pored puta pored izlaza za selo Beluće. Prema njegovom svedočenju, on je zaustavio svoje vozilo sa desne strane puta, u pravcu kretanja, i izašao je iz auta da vidi da li je nekome potrebna pomoć. U tom trenutku, Salković mu je prišao i počeo je da ga udara, Nikolić je pao i Vulović se pridružio Salkoviću u udaranju dok je Nikolić bio na zemlji. Nikolić se sećao da su koristili drvenu motku, ali nije mogao tačno da navede ko ga je od dvojice tukao njome. Dok je još ležao na zemlji, dvojica su pokušala da ga podignu i uguraju u gepek njegovog vozila. U to vreme, njegova rođaka, Snežana Radisavljević je došla sa svojim vozilom i videla scenu. Prepoznala ga je i zaustavila vozilo, što je izazvalo Salkovića da joj odmah pride i da je udari u glavu. Vulović se pridružio i dvojica su izvukli žrtvu iz kola, tukući je, nakon čega je ušla u vozilo i odvezla se. Oni su se vratili oštećenom Nenadu Nikoliću i nastavili su da ga tuku, nakon čega su ga ostavili na putu i otišli. Nije mogao da tačno kaže koje su vozilo koristili za odlazak, ali se jasno setio jednog taksi vozila plave boje i osobe koja je sedela unutra, koju je identifikovao kao „Japija“. On nema sećanja o tome šta se desilo kasnije, osim da ga je suprug njegove rođake, Radiša Radisavljević, odveo u Dom Zdravlja u Leposaviću. Ipak, on je potvrdio da je prepoznao Vulovića i Salkovića kao osobe koje su ga istukle. On nije svestan bilo kakvog razloga zbog koga bi ga ova dvojica napali, samo je naglasio da su bili opijeni. Takođe je rekao policiji da je pretrpeo teške telesne povrede, uključujući prelom lobanje, bušenje bubne opne, bol u nosu, bol u rebrima. Odgovarajući na pitanje da li su optuženi

pokušavali da ga uguraju u njegov gepek i gurnu auto u reku Ibar, on je rekao da ne zna jer nije mogao da čuje o čemu su pričali.

ii) **Snežana Radisavljević**

U njenom svedočenju pred sudom, od 16. maja 2011., Snežana Radisavljević je izjavila da se vozila kući sa proslave svog kolege, i kada je stigla do Beluća nije mogla da prođe dalje. Primitila je vozilo svog rođaka Nenada Nikolića i prepoznala ga. Zaustavila se i primetila je dve osobe kako stoje i tek tada je primetila nekog da leži blizu džipa. Nije mogla da prepozna osobu koja je ležala na zemlji ali je oblikom ličila na oštećenog Nenada Nikolića. Videla je dva muškaraca gde stoje pored njega i dva druga vozila koja su bila parkirana, od kojih je prepoznala Golfa tamne boje. U trenutku kada je htela da izađe iz svog vozila i pride muškarcu koji je ležao na zemlji, jedan od dvojice muškaraca joj je pritrčao, otvorio je vrata vozila i pitao je gde je išla i da li je videla nešto. U tom trenutku Snežana Radisavljević je primetila i drugog kako pritrčava vozilu. Ona je tada osetila snažan udarac u levu stranu svoje glave u predelu levog oka i slepoočnice, i bila je zgrabljena za jaknu i izvučena iz vozila. Naglasila je da je prepoznala Salkovića kao svog napadača tek kada je čula ko je bio uključen u incident i tek nakon što su joj pokazali fotografije. Tvrdila je da je drugi prišao vozilu, ali da se nakon primljenog udarca u levu stranu glave, nije sećala ničega, čak ni to kada je i kako izašla iz auta, ko je tukao i sa čime, kako se vratila u automobil i odvezla do benzinske pumpe, ili koliko je dugo tamo ostala. Sećala se samo da su je deca zvala na mobilni telefon i da im je rekla da obaveste njenog supruga da je presretnuta na putu i pretučena. Njen suprug je došao po nju, i ona mi je ispričala o događaju i naložila mu je da pokuša da sazna šta se desilo sa njenim rođakom, Nenadom Nikolićem. Kasnije ju je pokupio i, zajedno sa oštećenom strankom Nenadom Nikolićem, odvezao do Doma Zdravlja u Leposaviću i kasnije do Gradske Bolnice u Mitrovici. Dok ih je prevezio do Doma Zdravlja Radiša Radisavljević je pitao Nikolića ko su bile te dve osobe koje su ga pretukle i odgovor je bio „Fikret Salković i Belja“. Kada je od nje traženo da potvrdi da li je osoba koja ju je tukla bila prisutna u sudnici, nakon gledanja u pravcu optuženog Bojana Vulovića, Radisavljevićeva je rekla da je bilo suviše mračno da bi prepoznala osobu koja je trčala prema njoj, i da ju je prvi već udario u glavu, dok je odmah posle toga osetila još jedan udarac u predelu bubrega. Kao posledicu prebijanja, imala je veliki podliv na licu, mnoge modrice na nogama i leđima i par ogrebotina na glavi. Takođe je mesec dana morala da nosi kragnu oko vrata i da nakon toga ide na fizioterapiju.

22. februara 2010., Snežana Radisavljević je dala izjavu policiji u Policijskoj stanici Leposavić, opisujući događaj od trenutka kada je stigla na mesto. Opisala je scenu i događaje koji su usledili u istom redosledu kao u svojoj izjavi pred sudom. Nakon što je izvučena iz vozila, nakratko je izgubila svest. Nakon što se povratila, ušla je u svoje auto i odvezla se do benzinske pumpe „Oktan Petrol“, odakle je pozvala svog supruga i rekla mu o incidentu. Njen suprug je otišao na mesto i vratio se nakon nekog vremena i odveo je nju i povređenog Nikolića do Doma Zdravlja. Objasnila je da je mogla da se seti izgleda samo čoveka koji joj je prišao i napao je, njegove robusne građe, nedostatka kose ili kratke frizure, ali nije mogla da se seti kakvu je odeću ovaj nosio. Tvrdila je da nije mogla dobro da vidi drugog čoveka, jer je obraćala pažnju samo na onoga koji joj je prilazio.

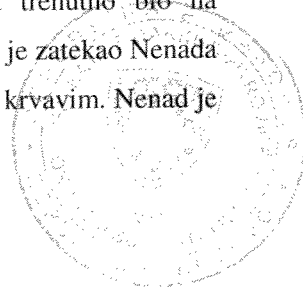
2) Drugi svedoci

i) **Radiša Radisavljević**

Radiša Radisavljević je posvedočio da je pozvan od strane svoje supruge 21. februara 2010. u oko 20:45 i bio je obavešten da je napadnuta na putu za Lešak i da je Nenad Nikolić takođe teško povređen. Kada je svedok stigao na mesto gde je Snežana Radisavljević bila, zatekao ju je svu modru i natečene glave. Obavestila ga je gde se nalazio Nenad Nikolić i da ne zna da li je ovaj živ. Radiša Radisavljević je otišao na mesto i zatekao Nenada Nikolića kako sedi na vozačkom mestu svog automobila, jedva svesnog- oblivenog krvlju i nesposobnog da priča. Svedok je odveo Nikolića svojim vozilom, takođe je uzeo Snežanu Radisavljević i odveo ih do Doma Zdravlja. U putu je pitao Nikolića ko ga je istukao i ovaj mu je rekao da je pretučen od strane Belje i Fikreta Salkovića. Svedoku je takođe rečeno, i od Nikolića i od Snežane Radisavljević, da su na mestu zločina bila dva automobila Golf, od kojih je jedan bio taksi. Kada je pokupio Nikolića, svedok je telefonom obavestio Nikolićevog brata o incidentu.

ii) **Dušan Nikolić**

Svedok je izjavio da je u noći 21. februara 2010. obavešten od strane Radiše Radisavljevića da je Nenad Nikolić pretučen. Dušan Nikolić je otišao u Mitrovačku bolnicu i tamo je video Snežanu Radisavljević pretučenog lica. Obavestila je svedoka da je njegov brat trenutno bio na rentgenskom snimanju. Svedok je otišao u sobu za rentgensko snimanje i tamo je zatekao Nenada Nikolića na stolu za rentgen svog pretučenog, sa licem i glavom iskrivljenim i krvavim. Nenad je

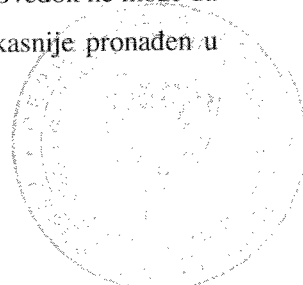
stenjao od bola i imao je teškoća sa razumevanjem. Na pitanja svedoka mogao je da odgovori da su ga oretukli Belja i Salković. Svedok nije imao sumnji ko su bili počinio jer je poznato da je nadimak Bojana Vulovića Belja. Nenad Nikolić je odveden na hirurško odeljenje intenzivne nege Mitrovačkog medicinskog centra i sledećeg dana je prebačen u bolnicu u Kragujevcu, u hitnu pomoć a kasnije na neurohirurško odeljenje, zbog ozbiljnih povreda na njegovoj glavi.

Pre incidenta, porodica Nikolić je bila u dobrim odnosima sa Bojanom Vulovićem i sa njegovom braćom i posebno Nenad Nikolić nije imao nikakve rasprave ili probleme sa njima. Nenad Nikolić nikad nije saznao razlog za napad od 21. februara 2010.

Svedok je potvrdio da je kao posledicu prebijanja, Nenad Nikolić imao povrede na glavi i prelom lobanje iznad uha. Povreda je bila otečena ali je tretirana lekovima i nije bilo neophodno izvoditi operaciju. Nakon što je Nenad Nikolić napustio bolnicu, morao je da ide na redovne preglede svakog meseca. Prebijanje je imalo posledice po zdravlje Nenada Nikolića koje su i sada vidljive- ponekad ima poteškoća da nađe precizne reči ili da prati razgovor. On je invalid, što je potvrđeno njegovim medicinskim dokumentima, ima problema sa sluhom i promene vremena mu izazivaju bolove.

iii) svedok Slaviša Milenković

Slaviša Nedeljković je posvedočio kako je prisustvovao ispraćaju Darka Kuzmanovića 21. februara 2010. Tamo je stigao oko 13:30 sam svojim autom koji koristi kao taksi i koji je ostavio ispred kuće Kuzmanovića sa ključem unutar vozila. Ostao je na zabavi i puno je pio dok nije bio snažno pod uticajem alkohola i zaspao. Tamo je spavao do večeri (posle 21:00) kada je bio probuđen od strane svog prijatelja Dobrosava Kostovića koji ga je odvezao kući koristeći Milenkovićevo vozilo. Dok je bio trezan na zabavi, Milenković nije primetio da su Bojan Vulović i Fikret Salković bili prisutni. On ne zna kojim su putem otišli kući posle zabave. Zbog činjenice da je Milenković bio pijan tog dana i da je prošla jedna godina, on nije mogao da se seti da li je tokom ispitivanja 22. februara 2010. rekao policiji da u jednom trenutku 21. februara nije mogao da pronađe svoj auto na mestu gde ga je ostavio, niti da mu je Dobrosav Kostović rekao da je pronašao Milenkovićevo vozilo ispred škole u Lešku. Stoga Milenković nije u mogućnosti da potvrdi navode iznešene ispred policije. Sećao se samo da mu je Dobrosav Kostović pričao nešto o tome gde je pronašao Milenkovićevo vozilo, ali da ne može tačno da se seti. Svedok ne može da objasni kako je moguće da je njegov atutomobil viđen na mestu zločina i kasnije pronađen u Lešku pošto je potvrdio da niko nije vozio auto dok je on sam bio na zabavi.

iv) **svedok veštak Milovan Krivokapić**

Nakon pregleda medicinskih dokumenata predatih od strane Nenada Nikolića, svedok veštak je mišljenja da su od šest povreda, pomenutih u dokumentima, tri teške telesne povrede: nagnječenje mozga, prelom baze lobanje i zapravo lobanje na levoj slepoočnici, pucanje desne bubne opne, krvarenje u srednjem uhu. Nakon incidenta, indikacije za hitnu hiruršku opšeraciju nisu ustanovljene i umesto toga primenjena je terapija koja je dovela do povlačenja tečnosti iz lobanje. Da nije došlo do povlačenja, operacija bi bila neophodna jer je povreda opasna po život. Može se zaključiti da je problem sa sluhom koji Nenad Nikolić ima rezultat povrede koju je pretrpeo. Pucanje bubne opne je hronično i ne može se popraviti tokom vremena. Zdravlje oštećene stranke je narušeno i u prvim momentima narušenje je bilo opasno po život, ali to sada nije. Narušeno zdravlje utiče na fizičku mogućnost oštećene stranke da radi, dok za mentalne sposobnosti to zavisi od same ličnosti.

3) Inicijalni izveštaj o incidentu uključujući i tri policijska izveštaja od 22/02/2010 (strane 10-21 dokumenata slučaja)

a. Izveštaj policijskog službenika, načinjen od strane Policijskog službenika Jelene Spasojević, od 22/02/2010:

i. Policijski tim Charlie, sastavljen od Slavoljuba Petrovića, Radmile Milutinović i Jelene Spasojević je odgovorio na poziv svojih kolega oko 20:00 i bio je na putu za selo Beluće. Nakon dolaska na lokaciju u oko 20:15, patrola je zatekla sledeće: lokacija je bila obezbeđena od strane druge patrole; plavo vozilo „Toyota“ bez registarskih tablica; krv na zadnjem sedištu vozila; fleke od krvi na zemlji iza i pored vozila. Nakon dolaska Istražne jedinice, koja je izvršila uviđaj, članovi tima Charlie su tokom pretrage terena pronašli drvenu motku koja je bila 50-60cm u dužini i 8-10cm u prečniku sa vidljivim tragovima krvi. Nakon toga je vozilo preuzeto od strane Istražne jedinice i odvedeno u Policijsku stanicu u Leposaviću.

b. Izveštaj policijskog službenika, načinjen od strane Policijskog službenika Slađana Jovanovića, od 22/02/2010:

- i. U oko 22:30 časova policijska stanica u Leposaviću je obavještena od strane Doma Zdravlja da je osoba po imenu Nikolić Nenad iz sela Vračevo primljena i da joj je ukazana hitna medicinska pomoć nakon što je napadnuta i pretučena od strane osumnjičenih Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića. Nakon toga, prebačen je u Mitrovačku Gradsku Bolnicu na dalje lečenje. Po primanju ove informacije o identitetu osumnjičenog, Policijska stanica u Leposaviću je organizovala potragu i oko 00:30 časova 20 policajaca se okupilo i otišlo u pravcu Leška, gde su locirali osumnjičene u kafe baru „Atlantida“ u centru Leška. Osumnjučeni su bili opijeni. Osumnjičeni su uhapšeni. Iako se Salković odupirao hapšenju, bio je nadvladan i stavljen pod kontrolu.

4) Izveštaj o uviđaju na mestu zločina²

2) Izveštaj o uviđaju na mestu zločina³

3) Skica mesta zločina⁴

4) Foto album⁵

5) Foto album koji se odnosi na vozilo Golf II predatim od strane javnog tužioca

17. 05.2011

6) Medicinska dokumentacija⁶

7) Medicinska dokumentacija uz predlog predat od strane javnog tužioca 12.05.2011.

5) Zapisnik ispitivanja Dobrosava Kostovića (strane 135-141 dokumenata slučaja):

a. svedok je posvedočio sledeće:

- i. 21. februara 2010, u oko 16:00 sati otišao je na ispraćajni ručak Darka Kuzmanovića i selu Poštenje, gde je ostao do oko 20:00 časova, kada se vratio u Lešak pešice nakon što je ostavio svoje vozilo u auto servisu u selu Beluće. U centru Leška zapazio je vozilo Slaviše Milenkovića, Golf II, tamno plave metalik boje, bez registarskih tablica, parkiran ispred lokalne škole. Tvrdi da je u dobrim prijateljskim odnosima sa Slavišom Milenkovićem, telefonirao mu je da bi ga pitao da uzme auto i iskoristi ga da bi pokupio Milenkovića i Vlada Banovića u selu Poštenje, da ih odveze nazad u Lešak kroz selo Beluće. Milenković nije odgovorio na poziv, ali je Vlado Banović zvao oko 21:30 časova

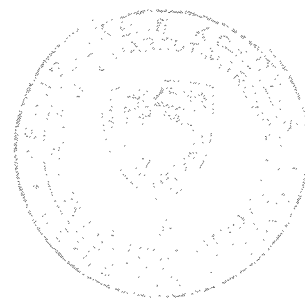
² Vidi stranu 28-35 dokumenata slučaja

³ Vidi stranu 35-38 dokumenata slučaja

⁴ Vidi stranu 39-43 dokumenata slučaja

⁵ Vidi stranu 50-76 dokumenata slučaja

⁶ Vidi stranu 84-108 dokumenata slučaja

i rekao mu je da ih pokupi. Kostović je uzeo vozilo Slaviše Milenkovića i otišao u Poštenje. Kada je prolazio kroz selo Beluće na putu do Poštenja, Kostović je tvrdio da je video crno terensko vozilo parkirano pored puta. Isto vozilo je bilo parkirano na istom mestu u njihovom povratku iz sela Poštenje. Kostović tvrdi da nije primetio ništa sumnjivo, ali nakon što je upitan da li je usporio da bi bliže osmotrio parkirano vozilo, on je rekao da je još brže prošao pored njega. On je zatim odvezao Milenkovića njegovoj kući, ostavio auto ispred kuće sa ključevima u bravici volana i zajedno sa Vladom otišli su svako svojoj kući.

ii. Kada je upitan da li je video osumnjičene Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića na ispraćaju Darka Kuzmanovića u selu Poštenje, svedok je potvrdio da ih je video; oni su stigli negde kasnije, ali nisu bili tamo kada se vratio da pokupi Milenkovića i Banovića sa zabave.

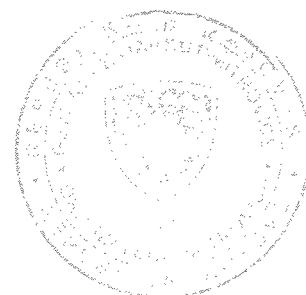
3. Dokazi namenjeni uspostavljanju alibija

a. svedočenje Bojana Vulovića

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2010. Bojan Vulović je dao izjavu Sudu i odgovarao je na pitanja dajući svoje mišljenje o činjenicama.

Preciznije, Bojan Vulović je svedočio da je:

- 21. februara 2010. bio u baru „Faraon“ u Lešku i da je nakon toga, između 15:00 i 17:00 časova otišao u kafe „Atlantida“. Nije siguran da li je tamo otišao sam ili je bio sa Fikretom Salkovićem. U kafeu se pridružio drugim prijateljima i nastavio je da pije do 21:30 časova kada je otišao u Dom Zdravlja u Leposaviću da bi primio injekciju, zato što se nije osećao dobro. Nakon primljenog tretmana, vratio se u isti kafe gde ga je Salković čekao i tamo su ostali zajedno dok nisu uhapšeni oko 00:30 časova. Dalje je tvrdio da ga je prijatelj po imenu Srećko, prezime nepoznato, iz Raške, odvezao u Dom Zdravlja u Leposaviću, oko 21:00 ili 22:00 časova, ili čak i ranije, da bi primio injekciju, i vratio ga u kafe „Atlantida“ za ne više od 15 minuta.
- Nije mogao da bliže objasni kakvu je injekciju primio, kao ni ko je bio doktor koji ga je lečio te noći.

- Rekao je da tokom večeri nije bio u društvu Slaviše Milenkovića i Zlatka Janićijevića. Rekao je da ih je video dan ranije na ispraćaju Darka Kuzmanovića koje je održan na bazenu u Lešku. Kada je upitan da li je moguće da nije primetio da je Zlatko Janićijević bio prisutan u baru oko dva sata i da je razgovarao sa Vulovićevim bratom, što je i sam Janićijević izjavio pred sudom, Vulović je rekao da je bilo puno ljudi koji su dolazili i odlazili iz bara i da on ne može da zapamti svakoga.
- Upitan da li je bio pozvan na ručak kod Darka Kuzmanovića kući, on nije mogao da precizno odgovori, tvrdeći da je pio ceo dan i da je postojala mogućnost i da jeste i da nije pozvan. Kasnije, tvrdio je da nije bio prisutan na pomenutoj zabavi. Tvrdio je da je pio dan ili dva pre dana incidenta zbog Darkovog ispraćaja. Za njega nije neobično da pije dva ili više uzastopnih dana kada je u pitanju takva vrsta proslave iako se to nije često dešavalo.
- Kada je suočen sa izjavama Dobrosava Kostovića da je video i Vulovića i Salkovića na ručku kod Darka Kuzmanovića, optuženi je objasnio da su se najverovatnije sreli prethodnog dana a ne na dan incidenta. Takođe je rekao da je na takvim proslavama 400-500 ljudi i da neko ne može da zapamti svakoga koga sretne.
- Potvrdio je da od ranije poznaje oštećenu stranku i članove njegove porodice, govoreći da nije imao razlog da napadne Nikolić Nenada.

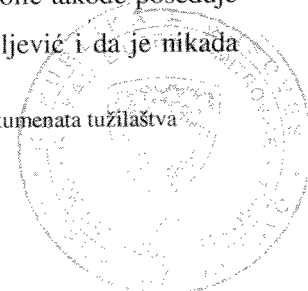
b. prethodna izjava Bojana Vulovića

Posle njegovog hapšenja 22. februara 2010., optuženi Bojan Vulović je odbio da da izjavu pred policijom.

1.aprila 2010., optuženi Bojan Vulović je, u prisustvu advokata odbrane Mahmuta Haljimija, ispitivan od strane Javnog tužioca⁷. Izjavio je da je pre noći 21.februara 2010. sedeo sa Fikretom Salkovićem u kafeu „Faraon“ u Lešku. Kasnije su promenili mesto i otišli u cafe bar „Atlantida“ oko 19:00 sati. Kasnije je odveden u Dom Zdravlja u Leposaviću od strane neimenovanog prijatelja da bi primio injekciju, oko 21:30 zato što se nije osećao dobro. Nakon primljene pomoći, on se vratio u isti kafe bar gde ga je Salković čekao i tamo su ostali zajedno dok nisu bili uhapšeni u 00:30 sati.

Vulović je izjavio da je poznao Nikolića samo po liku; da je Nikolić živeo u selu Vračevu-Opština Leposavić; da je Nikolić vozio crveni Yugo i da nije znao da li Nikolić takođe poseduje vozilo „Toyota“. Takođe je izjavio da nikada nije čuo za Snežanu Radisavljević i da je nikada

⁷ Zapisnik sa ispitivanja osumnjičenog Bojana Vulovića od 1. aprila 2010., strane 154-155 dokumenata tužilaštva

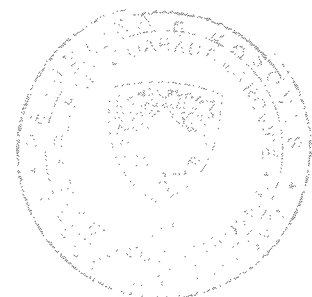
nije upoznao. Dalje, on je izjavio da je 21. februara 2010. u 19:00 časova sedeo sa Salkovićem u kafe baru „Atlantida“, zajedno sa Slavišom Milenkovićem i osobom koja se zove Zlatko, čije prezime nije znao. Tamo su takođe bili konobari Milorad i Jovan, čija prezimena takođe nije znao. Tvrđio je da su ostali tamo do 21:30 kada je on otišao da primi injekciju, a Salković je ostao u baru.

Da bi objasnio protivurečnosti u njegovim izjavama po pitanju da li je video Milenkovića i Janićijevića u baru 21. februara 2010., Vulović je tvrdio da je dok je bio prethodno ispitivan on pomislio da ga je sudija pitao da li je on poznavao dvojicu u pitanju a ne da li ih je video na noć incidenta.

c. svedok Zlatko Janićijević

U svom svedočenju pred sudom Zlatko Janićijević je izjavio da je on takođe bio u selu Poštenje na ispraćajnoj zabavi Darka Kuzmanovića ali da tamo nije video Bojana Veljovića i Fikreta Salkovića. On je otišao oko 19:00 časova i otišao je u kafe bar „Atlantida“ gde je sedeo sa vlasnikom Srđanom Vulovićem i pričao o dobijanju posla na Vulovićevoj benzinskoj pumpi. Kad je stigao tamo, Bojan Vulović i Fikret Salković su već bili tamo. On je video da su dvojica napustila bar oko 21:00 i da su se vratili za nekih 15-20 minuta i onda su ga pozdravili. Za period kada je i on sam bio u baru do 21:30-21:40 sati, Vulović i Salković su bili tamo i puštali su muziku- svedok je potvrdio da ih je držao na oku.

Kada je ispitivan od strane policije, ipak, Janković je izjavio da je 21. februara 2010. bio na ispraćajnoj zabavi i da je tamo video optužene Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića. Obojica su, prema njegovom svedočenju, došla kasnije i ostali su tamo nakon što je ovaj otišao oko 19:00 časova. Onda je otišao u bar „Atlantida“ gde je opet video Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića kako ulaze u bar oko 21:00 čas. Kada je upitan da li su Bojan Vulović i Fikret Salković bili pijani i da li su imali krvi na sebi, Janićijević je izjavio da su njih dvojica bili opijeni i da nije video nikakve fleke od krvi na njima ili na njihovim rukama i da ih nije video da su prali ruke u šanku. Nakon što je suočen sa policijskom izjavom koju je potpisao, potvrdio je da je to bio njegov potpis na papiru, ali da nije znao šta je tu napisano, jer mu tom prilikom nisu postavljena nikakva pitanja. Odgovarajući na pitanje da li ima naviku da potpisuje dokumenta koja ne pročita, Janićijević je rekao da mu je policija rekla da to potpiše jer je bilo kasno i da treba da ide da spava, upućujući na to da je policija sastavila lažan izveštaj.

Dalje, Janićijević je izjavio da je prijatelj braće Vulović, iako ne blizak. Priznao je da je radio za Srdana Vulovića 2 ili 3 meseca nakon incidenta.

Kada je ponovo upitan da li su Vulović i Salković bili na zabavi Darka Kuzmanovića, Janićijević je ponovo potvrdio da nisu, ali je potvrdio prisustvo Slaviše Milenkovića i Dobrosava Kostovića.

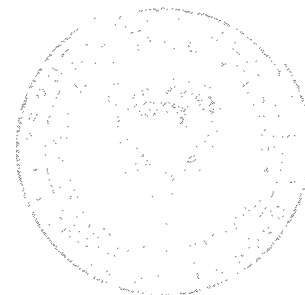
d. svedok Jovan Veljković

Jovan Veljković je izjavio da je 21. februara 2010. stigao u kafe bar u 15:00 časova da preuzme svoju smenu i ostao je tamo i radio do ponoći kada je policija ušla. Svedok je radio kao konobar, što znači da je ulazio iza šanka, uzimao pića i posluživao ih. Radio je sam te noći i bio je zaposlen jer su svi stolovi u baru (njih oko 15) bili zauzeti i bilo je dosta ljudi. Kada je stigao u bar Bojan Vulović i Fikret Salković su već bili tamo i tamo su ostali tokom cele večeri. On nije primetio ništa neobično vezano za Bojana Vulovića i nije primetio da li je ovaj bio posebno pijan. Sto za kojim su sedeli se nalazio tik uz šank. Vulović je samo napustio bar negde oko 22:00 i odmah se vratio, za oko 1-2 minuta. Pre toga Bojan Vulović je ostao za svojim stolom oko 7 sati dok se njegovo društvo menjalo. U oko 19:00 časova, Zlatko Janićijević je došao u bar, popio piće i imao kratak razgovor sa svedokom i onda je seo za sto zajedno sa vlasnikom bara da bi porazgovarali o poslu.

Kada je policija došla Bojan Vulović je sedeo za svojim stolom i pričao. Svedok nije mogao da vidi šta se tačno desilo zato što je on sam bio odvojen policijom. Nakon što je suočen sa policijskom izveštajem o tome gde i kako je Bojan Vulović pronađen i uhapšen, svedok je rekao da je moguće da se Bojan Vulović naslanjao pozadi i svedok ne zna da li je optuženi spavao.

Svedok Jovan Veljković radi za brata Bojana Vulovića više od dve godine i prodični je prijatelj. Bojan Vulović je ponekad odlazio u bar, popio bi kafu ili piće i „visio“ bi tamo sa prijateljima. Prema svedoku, ostao bi tamo 1 ili 2 sata, ili više. Bilo je prilika da je Bojan Vulović ostajao u baru više od 7 sati. Svedok se dobro seća 21. februara 2010. zbog dolaska policije u bar oko ponoći. U toku svog rada nije obraćao posebnu pažnju na Bojana Vulovića ali je siguran da bi primetio da je ovaj napustio bar. Svedok, sa druge strane, nije siguran, ukoliko je gužva tog dana, ako je tamo na primer više od 20 gostiju, da je on sposoban da drži na oku sve goste i primeti ako neko ode.

4. Ostali dokazi

a. svedok Ljiljana Kuzmanović

U svojoj izjavi pred sudom Ljiljana Kuzmanović je izjavila da nije videla Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića na ispraćaju. Ona je objasnila da je 20. februara 2010. u Lešku održan ispraćaj za sve prijatelje i da su narednog dana u kuću na ručak pozvali samo rođake. Sledećeg dana, 22. februara 2010. komšije su ih posećivale istom prilikom. Ona je takođe potvrdila da je Slaviša Milenković bio na zabavi u njenoj kući, da je pio i da je bio opijen, tako da ga je stavila u krevet gde je spavao do nekog vremena posle 21:00 kad je Dobrosav stigao u automobilu da ga odvede kući.

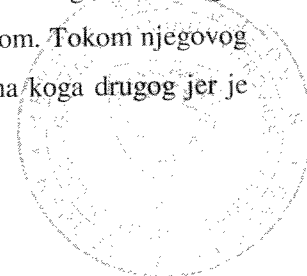
Ljiljana Kuzmanović je pak dala izjavu policiji da je 21. februara 2010. videla Bojana Vulovića i Fikreta Salkovića, koji su došli u njenu kuću na oproštajni ručak njenog sina Darka u oko 17:30 i da su otišli ne kasnije od 18:30 nakon što su ručali sa ostalim gostima, dodajući da su njen suprug i ona izašli da se pozdrave sa njima. Nije mogla da precizno kaže koje vozilo ili ko je došao da ih pokupi.

Kada je od nje zatraženo da objasni bitnu razliku između njenog svedočenja na glavnom pretresu i njene izjave policiji, ona je rekla da kada je davala te izjave mislila da su Bojan Vulović i Fikret Salković prisustvovali ispraćaju za prijatelje koji se desio dan ranije, 20. februara 2010., na bazenu u Lešku. Takođe je rekla sudu da ju je policija ispitivala u njenoj kući dok je još uvek primala goste a ne u policijskoj stanici u Leposaviću, i da se, zbog stresa od skorog odlaska njenog sina, nije sećala šta im je tom prilikom rekla.

Takođe je izjavila da je Zlatko Jančićević bio prisutan na zabavi u njenoj kući i da je otišao ranije, oko 15:00 ili 16:00 sati, dok još nije pao mrak.

b. svedok Miroljub Milutinović

Miroljub Milutinović je izjavio da je 21. februara 2010. radio u baru „Atlantida“ u prvoj smeni, t.j. od 08:00 do 15:00 časova. Kada je završio sa smenom otišao je kući i kasnije te večeri je izašao sa dve prijateljice i oko 21:00 je posetio isti bar. Ostali su tamo do zatvaranja u 00:00 kad je policija ušla u bar. Miroljub Milutinović je posvedočio da je sat vremena pre kraja njegove smene Bojan Vulović ušao u Bar. Po njegovom povratku u bar oko 21:00 svedok ga je ponovo video kako sa Fikretom Salkovićem pije, sedi na istom mestu i u istom društvu. U jednom trenutku oko 22:00 sati, Bojan Vulović je sam napustio bar i sam se vratio nedugo nakon toga nakon nekih 10-15 minuta. Kada je odlazio iz bara, pozdravio se sa svedokom. Tokom njegovog boravka u baru, svedok nije obraćao na pažnju na Bojana Vulovića, niti na koga drugog jer je

sedeo okrenut leđima prema baru. Te noći je u baru radio samo jedan konobar. Kada je svedok stigao tamo, Slaviša Milenković i Zlatko Janićijević nisu bili tamo. Svedok potvrđuje da su te dve osobe bile tamo, sigurno bi ga pozdravile. Svedok je izjavio da je Dom Zdravlja u Leposaviću udaljen nekih 15 minuta od kafe bara „Atlantida“.

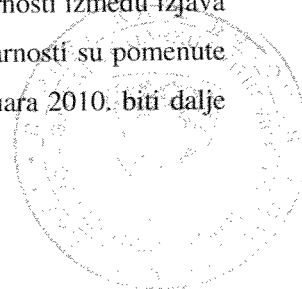
5. Procena dokaza

U slučaju koji je pred nama, glavno pitanje je ko je počinitelj. Kontroverza o identitetu počinioca postoji zahvaljujući činjenicama da je optuženi porekao svako učešće u incidentu i da je pokušao da obezbedi alibi, i, štaviše, zbog potpunog nedostatka bilo kakvih očiglednih motiva za takav brutalan i nasilan napad protiv Nenada Nikolića, s obzirom da su sve stranke i svedoci potvrdile da je potonji bio u dobrim odnosima sa optuženim. Nakon procene svih dokaza, veće je zaključilo da su izjave oštećene stranke Nenada Nikolića verodostojne i pouzdane. Njegove izjave su potvrđene drugim dokazima prikupljenim tokom suđenja dok su dokazi koji su imali za cilj da pruže alibi optuženom protivrečni i kontroverzni.

Veće naglašava činjenicu da je Nenad Nikolić imenovao dva počinioca neposredno nakon što je odveden sa mesta zločina i potvrdio je imena dvojice iste noći iako je bio ozbiljno i divljački pretučen, u polu-svesti kada ga je Radiša Radisavljević pronašao, pod strašnim bolovima, pretrpeo povrede koje su ugrozile njegov život i iako je jedva mogao da govori. Veće je mišljenja da niko ne bi lagao u takvim okolnostima i stoga je Nenad Nikolić govorio istinu. Činjenica da je dva puta imenovao počinioce koristeći iste reči takođe podržava zaključak da je on davao tačne informacije. Nikolićevim izjavama treba takođe poverovati zbog toga što je utvrđeno da nije imao druge razloge da okriviti optužene.

Što se tiče navoda da je oštećena stranka Nenad Nikolić možda počinio grešku po pitanju osoba koje su ga pretukle, veće naglašava da je napad izveden na način koji zahteva veoma blizak kontakt između žrtve i počinitelja. To je posebno tačno za trenutak kada je žrtva bila odvučena u gepek svog vozila. Iako je bilo mračno kad se incident desio, takav blizak kontakt bi dozvolio svakome da prepozna i zapamti počinioce. S obzirom na to da je Nenad Nikolić poznavao optuženog pre incidenta, veće nalazi da je *error in personae* isključena.

Što se tiče dokaza usmerenih da obezbede alibi, Sud nalazi da postoje bitne nepodudarnosti između izjava svedoka koji su pozvani da uspostave alibi i/ili bitne nepodudarnosti između izjava svedoka datih policiji i njihovih svedočenja u sudnici. Neke od tih nepodudarnosti su pomenute gore, dok će neke druge u vezi sa lokacijom i radnjama optuženog 21. februara 2010. biti dalje

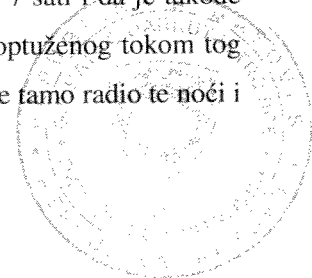
pojašnjene. Takođe ima nepodudarnosti između izjava optuženog i svedoka po pitanju gde je on bio u poslepodnevnim i večernjim časovima 21. februara 2010., koliko dugo je ostao na određenom mestu i šta je tamo radio.

Prema izjavi optuženog, on je otišao u bar „Atlantida“ između 15:00 i 17:00 časova. Ova izjava očigledno nije u skladu sa drugim dokazima jer svedok Milutinović navodi da ga je video dobrano pre 15:00 i Jovan Veljković ga je tamo video u oko 15:00 časova. Postoje takođe neslaganja po pitanju vremena i načina na koji je Vulović napustio bar da bi navodno primio injekciju. Dok on sam tvrdi da ga je tamo odveo izvesni prijatelj po imenu Srećko, dva svedoka potvrđuju da je bio sam i svedok Janićijević tvrdi da je optuženi bio sa Fikretom Salkovićem. Period kada je optuženi bio odsutan varira između 1-2 minuta i 10-15 minuta u zavisnosti od verzije. Prema svedočenju Miroljuba Milutinovića, ipak, potrebno je 15 minuta samo da bi se otišlo do Doma Zdravlja u Leposaviću, što znači da ukoliko je Bojan Vulović stvarno primio injekciju, njegovo bi odsustvo iz bara moralo da bude bitno duže nego što je navedeno od strane svedoka i njega samog.

Posebna pažnja se mora posvetiti izjavama svedoka Janićijevića i Veljkovića jer obojica tvrde da su videli optuženog u vreme kada su zločini počinjeni. Janićijević tvrdi da je bio prisutan u baru do 21:30 časova i da je držao optuženog na oku. Ipak, svedok Milutinović je stigao u bar oko 21:00 i nije video Janićijevića i siguran je da u slučaju da je Janićijević bio tamo, on bi ga sigurno pozdravio. Optuženi Vulović i sam poriče da je video Janićijevića iako potonji tvrdi da su se pozdravili.

Svedok Veljković potvrđuje da je optuženi konstantno bio u baru od 15:00 pa do 22:00 časa i da bi on primetio da je Vulović napustio bar. Ipak, on takođe izjavljuje da je te večeri bila gužva u baru i da u tim okolnostima on ne može da bude siguran da može da drži na oku sve goste i primeti ukoliko neko ode. U svojoj izjavi Veljković nije mogao da da precizno i jasno svedočenje po pitanju šta je optuženi radio kada ga je policija uhapsila.

Veće nalazi da ta dva svedoka nisu pouzdana iz sledećih razloga: dokazano je da su zavisni od porodice Vulović. Njihova svedočenja nisu realistična i nisu podržana drugim dokazima. Veće nalazi da je malo verovatno da osoba ostane za istim stolom u baru više od 7 sati i da je takođe malo verovatno da je svedok Veljković bio u stanju da striktno kontroliše optuženog tokom tog vremenskog perioda, imajući u vidu da je Veljković bio jedini konobar koji je tamo radio te noći i

da je bar bio pun gostiju. Što se tiče Janićijevića, još uvek nije potvrđeno da je bio prisutan u baru u vreme kada on sam tvrdi da jeste i, stoga, njegovim izjavama se ne može verovati. Stoga, veće je mišljenja da nikakav alibi nije ustanovljen za optuženog.

Dok je istina da neuspeh optuženog da uspostavi postojan alibi samo po sebi ne sme ni na koji način biti tumačeno protiv njega već mu se mora omogućiti osnovanost sumnje, u ovom slučaju veće nalazi da je dokazano van svake razumne sumnje da je upravo Bojan Vulović bio taj koji je, zajedno sa Fikretom Salkovićem, počinio dva krivična prekršaja protiv Nenada Nikolića i Snežane Radosavljević. Kako je gore pojašnjeno, oštećeni Nenad Nikolić je prepoznao Bojana Vulovića kao jednog od počinitelaca i imenovao ga je neposredno nakon počinjenih zločina i postojano je potvrđivao identitet tog počinioca bez ikakvog oklevanja ili dvojbe. Stoga, veće nalazi Bojana Vulovića odgovornim i krivim za nanošenje Teških telesnih povreda Nenadu Nikoliću i Lakših telesnih povreda Snežani Radisavljević.

E. Pravna Kvalifikacija

1. Nadležno pravo

Matrijalno pravo primenjivo na slučaj je ono koje je na snazi u vreme kada je krivično delo počinjeno. 21.02.2010. kada je navodni kriminalni prekršaj počinjen, na snazi je bio Krivični Zakon Kosova (KZK).

2. Po pitanju optužbe za pokušaj ubistva

Optužnica tereti optuženog za Pokušaj ubistva u suprotnosti sa članom 146 kako je navedeno u članu 20 KZK po pitanju pokušaja lišavanja života Nenada Nikolića.

Nakon procene svih gore utvrđenih činjenica, sud nalazi da je pravna kvalifikacija Pokušaja ubistva ne odgovara činjenicama. Da bi se jedan čin posmatrao kao pokušaj zločina, mora postojati namerna (sa posrednom ili neposrednom namerom) i trenutna radnja usmerena prema izvršenju krivičnog prekršaja, u skladu sa članom 20, stav (1) KZK. U ovom slučaju nije utvrđeno da su počinioci imali bilo kakvu nameru da liše života oštećenog Nenada Nikolića. Takođe nije utvrđeno da su radnje počinitelaca, iako su prouzrokovale povrede opasne po život, bile direktno usmerene ka ubistvu oštećenog. Stoga, pravna kvalifikacija Pokušaja ubistva ne može biti podržana.

Okolnosti slučaja, kako je gore opisano, spadaju pod pravnu kvalifikaciju Teške telesne povrede u suprotnosti sa članom 154, stav (1), tačke 1) i 2) KZK po pitanju oštećenog Nenada Nikolića.

3. Po pitanju optužbe za Lakše telesne povrede

Optužnica tereti Optuženog za Lakše telesne povrede u suprotnosti sa članom 153, stav (2) u vezi sa stavom (1), tačka 1) KZK, po pitanju lakših telesnih povreda nanešenih Snežani Radisavljević. Nije osporeno da su napadom, udaranjem i šutiranjem oštećene Snežane Radisavljević počinioci njoj naneli lakše telesne povrede privremeno oštećujući i slabeći njene delove tela. Ta radnja potpuno spada pod odredbe člana 153, stav (1), tačka 1) KZK. Dokle god nije navedeno u činjeničnom opisu zločina u optužnici, niti je dokazano tokom glavnog pretresa da su počinioci koristili bilo kakav objekat, instrument ili oružje kada su nanosili telesne povrede Snežani Radisavljević, nema osnova za kvalifikaciju tog zločina pod članom 153, stav (2) u vezi sa stavom (1), tačka 1) KZK.

F. Određivanje kazne

Pri određivanju dužine kazne Sud mora da prouči sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, u skladu sa članom 64, stav(1) ZKPK.

Kao otežavajuće okolnosti veće je uzelo u obzir da je oštećeni Nenad Nikolić napadnut od strane dve osobe u mraku dok je bio sam i nije imao razloga da očekuje takav napad, naprotiv, izašao je iz vozila sa namerom da pomogne ukoliko je to neophodno. Veće nalazi da je otežavajuća okolnost to što su dva počinioca bila pijana kad su izvršili prekršaj. Kao takva okolnost takođe mora biti uzeta i činjenica da su napadi protiv Nenada Nikolića bili izuzetno nasilni i kao posledice njih on je teško krvario, pretrpeo je tri ozbiljne povrede, najmanje jedna od njih opasna po život. Poslednje, ali ne i najmanje, sud je zapazio i istrajnost u prebijanju koje nije bilo ograničeno na udarce rukama već je uključilo i korišćenje drvene motke a čak i pokušaj da se oštećeni ubaci u gepek svog automobila.

Veće nije moglo da pronade bilo kakve olakšavajuće okolnosti.

Za krivični prekršaj Teške telesne povrede u povredi člana 154, stav (1), tačka 1) i 2) KZK, zakon predviđa kaznu zatvora od šest meseci do pet godina.

Imajući u vidu pronađene otežavajuće okolnosti sud je izrekao kaznu od 4 godine zatvora za ovo krivično delo.

Za krivično delo Lakše telesne povrede u povredi člana 153, stav (1), tačka 1) KZK, zakon predviđa novčanu kaznu ili kaznu zatvora u trajanju do jedne godine.

Sud je za otežavajuće okolnosti uzeo to da je Bojan Vulović u saučesništvu sa Fikretom Salkovićem napao Snežanu Radisavljević, ženu, samu u mraku i na mestu gde nije mogla da dobije bilo kakvu pomoć. Takođe kao otežavajuću okolnost sud nalazi da je zločin počinjen neposredno nakon činjenja drugog zločina- Teške telesne povrede nanete Nenadu Nikoliću, a sa ciljem da spreče Snežanu Radisavljević da sazna šta su uradili Nenadu Nikoliću.

Sud nije mogao da pronađe bilo kakve olakšavajuće okolnosti u tom slučaju.

Sud je izrekao kaznu od jedne godine za ovo krivično delo.

Stoga je Sud izrekao ukupnu kaznu od 4 (četiri) godine i 6 (šest) meseci zatvora, u skladu sa članom 71, stav (1) i stav (2), tačke 2) i 4) KZK.

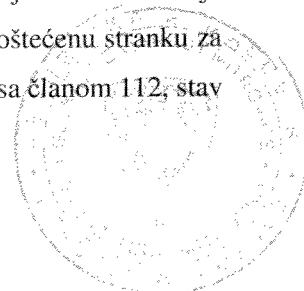
U skladu sa članom 73, stav (1) KZK, vreme provedeno u pritvoru i u kućnom pritvoru će se uračunati u izrečenu kaznu zatvora.

G. Troškovi

Kako je Bojan Vulović proglašen krivim za Teške telesne povrede i Lakše telesne povrede on mora da nadoknadi deo troškova krivičnog postupka po pitanju ove optužbe u skladu sa članom 102, stav (1) ZKPK, sa izuzetkom troškova simultanog prevođenja i prevođenja.

H. Odštetni zahtev

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2011. oštećeni Nenad Nikolić je podneo odštetni zahtev u iznosu od 52.800,00 eura za štetu načinjenu teškim telesnim povredama. Pošto je Sud našao da je optuženi krivično odgovoran za ovo delo, naređuje se optuženom da obešteti oštećenu stranku za ne-materijalnu štetu nanešenu zločinom, u iznosu od 20.000,00 eura, u skladu sa članom 112, stav

(2) ZKPK. Veće je mišljenja da je to pravična suma za odštetu za dole navedenu ne-materijalnu štetu, kako je dokazano u glavnom pretresu. Nije osporeno i dokazano je izvan svake razumne sumnje da je oštećena stranka pretrpela ozbiljne povrede i da je pretrpela težak bol. Utvrđeno je da nanešene povrede zahtevaju dug period oporavka i da su izazvale smanjenost radne sposobnosti. Takođe je dokazano da je bio prestravljen tokom napada i da je bio pod ogromnim stresom zbog okolnosti pod kojima je napad sproveden. Zbog nedostatka bilo kakvih dokaza koji bi podržali odštetni zahtev za materijalnu štetu, Nenad Nikolić se upućuje na civilnu tužbu za preostali deo zahteva.

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2011., oštećena stranka Snežana Radisavljević je predala odštetni zahtev u iznosu od 8.500,00 eura za štetu nanetu Lakšim telesnim povredama. Pošto je sud našao da optuženi krivično odgovoran i kriv za ovo delo, naređuje se optuženom da obešteti oštećenu stranku za ne-materijalnu štetu nenešenu zločinom, u iznosu od 4.000,00 eura, u skladu sa članom 112, stav (2) ZKPK. Veće je mišljenja da je to pravična odšteta za dole navedenu ne-materijalnu štetu, kako je dokazano u toku glavnog pretresa. Nije osporeno i utvrđeno je predstavljanim dokazima da je oštećena stranka pretrpela telesne povrede i da je pretrpela bol. Takođe je utvrđeno da su nanešene povrede zahtevale period oporavka koji je duži od jednog meseca i u tom periodu je morala da trpi određene neugodnosti u svom svakodnevnom životu. Takođe je dokazano da je ona bila prestravljena tokom napada i da je bila pod stresom zbog okolnosti u kojima je napad izveden. Zbog nedostatka bilo kakvih dokaza koji bi podržali odštetni zahtev za materijalnu štetu, Snežana Radisavljević se upućuje na civilnu tužbu za preostali deo zahteva.

Okružni Sud u Mitrovici

K.br. 26/2010

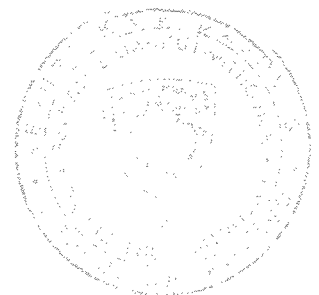
Sačinjeno na Engleskom, na zvaničnom jeziku.

Jana Božović
Sudski zapisničar

Nikolaj Enčev
Predsedavajući veća

Kristin Lindeman-Proetl
Član veća

Hajnalka Veronika Karpati
Član veća

Pravni lek:

Ovlašćene osobe mogu podneti pismenu žalbu protiv ove presude Vrhovnom Sudu Kosova a preko Okružnog Suda u Mitrovici u roku od petnaest (15) dana od dana prijema kopije rešenja, u skladu sa članom 398, stav (1) ZKPK.

